

Sygn. akt I CSK 220/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa J. P.  
przeciwko S. B.  
o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 9 grudnia 2014 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 20 sierpnia 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Powód oparł swój wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na wstępowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego oraz wskazuje na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości. Poza tym twierdzi, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Abstrahując od zagadnienia wskazanego w skardze, należy podkreślić, że Sąd Apelacyjny oddalając powództwo skarżącego wyraźnie wskazał, iż uczynił to z tej przyczyny, że zakwestionowana klauzula jako sprzeczna z bezwzględnie obowiązującym przepisem ustawy była z mocy samego prawa nieważna. Tym samym nie było nawet potrzeby dokonywania jej oceny w aspekcie art. 385<sup>1</sup> § 1 k.c. Powoływane zaś w skardze kasacyjnej kwestie prawne wielokrotnie były wyjaśniane w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Jeżeli chodzi natomiast o kwestię oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, to należy wskazać, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej zakłada, iż jej uwzględnienie nie wymaga szerszej analizy prawnej, a argumentacja powinna być jednoznaczna dla każdego prawnika. W skardze kasacyjnej skarżącego nie sposób zaś tego rodzaju wymagania dostrzec, zwłaszcza, że jednocześnie powołuje się występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a także potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Stanowisko skarżącego jest więc niekonsekwentne i wewnętrznie sprzeczne.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. *a contrario*).